

N:o 60.

Ank. till Riksd. kansli den 5 maj 1897, kl. 8 e. m.

Memorial, med föranledande af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande viss del af lagutskottets memorial, n:o 53, i anledning af kamrarnes återremiss utaf lagutskottets utlåtande, n:o 30, i anledning af väckta motioner med förslag till förordning angående köttbesigtning- och slagttvång m. m.

Uti memorial, n:o 53, i anledning af kamrarnes återremiss utaf lagutskottets utlåtande n:o 30 i anledning af väckta motioner med förslag till förordning angående köttbesigtning- och slagttvång m. m., hemställde utskottet, att Riksdagen, med anledning af de i utskottets utlåtande n:o 30 omförmälda motioner, ville för sin del antaga lag angående köttbesigtning och slagthus af den lydelse, utskottets memorial utvisade.

I särskild afgifven, vid berörda memorial fogad reservation föreslog emellertid herr Ohlsson, med hvilken fem andra utskottsledamöter instämde, åt andra, tredje och åttonde paragraferna af ifrågavarande lag en delvis förändrad affattning mot den af utskottet förordade.

Enligt från kamrarne ankomna protokollsutdrag, har Första Kammaren antagit utskottets förslag i dess helhet oförändradt, medan Andra Kammaren i fråga om 8 § bifallit Herr Ohlssons reservation och för öfrigt godkänt det af utskottet afgifna förslag.

Skiljaktigheten emellan kamrarnes beslut består alltså deri, att Första Kammaren, i enlighet med hvad utskottet föreslagit, medgifvit, att i taxan för afgifterna för begagnande af offentligt slagthus jemväl må beräknas ränta å anläggningskapitalet för slagthuset, under det att Andra Kammar-
aren, genom uteslutande af orden »jemte ränta å anläggningskapitalet» ur 8 §:s 2 mom., fränkät städerna en dylik rättighet.

Då af diskussionen inom Andra Kammararen syntes framgå, att kammar-
arens beslut delvis berodde derpå, att räntans storlek lemnats alldeles obe-
stämd, har det syntts utskottet lämpligt, att för sammanjemkning emellan
kamrarnes beslut 8 §:s 2 mom. sålunda ändras, att framför ordet ränta
inskjutes »tre-procent», då härigenom förebygges, att afgifterna för det
offentliga slagthusets begagnande komma att i följd af hög ränteberäkning
sättas till alltför stora belopp.

Utskottet får alltså, i ändamål af sammanjemkning, hemställa,

att kamrarne, hvardera med frånträdande af sitt
beslut beträffande 8 § af det i utskottets memorial
n:o 53 omförmälda lagförslag, ville antaga följande
lydelse af ifrågavarande paragraf:

1 mom. För köttbesigtning, anstald på grund af
§ 1, erlægges icke någon afgift.

2 mom. För begagnande af offentligt slagthus,
hvarom i § 2 sägs, eger staden uppbära afgifter enligt
taxa, som, sedan Konungens befallningshafvande, efter
hörande af helsovårdsnämnd eller den särskilda myn-
dighet, hvarunder slagthusets förvaltning är stald, der-
till uppgjort förslag, af Konungen fastställles för minst
ett år i sänder. I denna taxa må afgifterna ej sättas
högre än som kan anses erforderligt för betäckande af
stadens kostnader för slagthusets förvaltning och under-
håll jemte tre procent ränta å anläggningskapitalet.

Stockholm den 5 maj 1897.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.

Reservationer:

af herr *Nilsson*, som ansett, att utskottet bort i sammanjemkningsändamål hemställa, att Första Kammaren, med frånträdande af sitt beslut beträffande 8 § af det i utskottets utlåtande n:o 53 omförmälda lagförslag, ville biträda Andra Kammarens rörande nämnda paragraf fattade beslut;

af herr *Redelius*, hvilken ansett, att utskottets utlåtande bort hafva följande lydelse: Beträffande lagutskottet utlåtande n:o 53, med förslag till lag om köttbesigtning och slagthus, hafva Riksdagens kamrar stannat i skiljaktiga beslut om lagförslagets 8 § på så sätt, att Första Kammaren antagit nämnda paragraf enligt utskottets förslag, hvaremot Andra Kammaren antagit reservanternas förslag till lydelse af samma paragraf. Kamrarnes skiljaktiga beslut äro olika svar på den frågan, huruvida stad, som vill uppföra offentligt slagthus och införa slagthustväng, skall tillerkännas rätt att uppbära så höga afgifter, att staden derigenom erhåller ränta å anläggningsskapitalet. På den frågan har Första Kammaren svarat ja, men Andra Kammaren har svarat nej. Då ja och nej icke kunna sammanjemkas, måste, enligt utskottets uppfattning, den föreslagna lagbestämmelsen om ränta å anläggningsskapitalet anses förfallen. Men då den ena kammarens beslut icke lärer kunna blifva Riksdagens beslut på annat sätt än så, att endera kammaren frånträder sitt beslut och biträder medkammarens beslut; så hemställer utskottet,

att Första Kammaren, med frånträdande af sitt förra beslut, måtte biträda Andra Kammarens beslut om lydelsen af § 8 af förslaget till lag om köttbesigtning och slagthus.

af herrar *P. G. Petersson* och *Jönsson*.
